

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2015/62,**annettu 10 päivänä lokakuuta 2014,****Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta vähimmäisomavaraisuusasteen osalta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 456 artiklan 1 kohdan j alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Laitosten on julkistettava asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 artiklan mukaisesti laskettu vähimmäisomavaraisuusaste 1 päivästä tammikuuta 2015, ja ennen kyseistä päivämäärää komissiolle siirretään valta antaa delegoitu säädös, jolla muutetaan vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa käytettävät vastuiden määrä ja pääoman määrä laitosten suorittaman raportoinnin perusteella havaittujen puutteiden korjaamiseksi.
- (2) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa ilmoitetuissa vähimmäisomavaraisuusasteissa on havaittu eroja, jotka johtuvat siitä, että laitokset tulkitsevat eri tavoin vakuuksien nettoutusta arvopapereilla toteutettavissa rahoitustoimissa ja takaisinostotransaktioissa. Tulkinta- ja raportointierot havaittiin Euroopan pankkiviranomaisen, jäljempänä 'EPV', 4 päivänä maaliskuuta 2014 julkaiseman analyysiraportin perusteella.
- (3) Kun otetaan huomioon, että asetuksen (EU) N:o 575/2013 säännökset perustuivat Baselin vaatimuksiin, ratkaisut, joilla puututtiin Baselin säännöissä havaittuihin puutteisiin, soveltuvat käytettäväksi myös kyseisissä mainitun asetuksen säännöksissä havaittujen puutteiden poistamiseen.
- (4) Baselin komitea hyväksyi 14 päivänä tammikuuta 2014 vähimmäisomavaraisuusastetta koskevat tarkistetut säännöt, joissa oli erityisesti määrittäystä ja nettoutusta koskevia lisäjärjestelyitä, jotka koskevat takaisinostotransaktioita ja arvopapereilla toteutettavia rahoitustoimia. Vähimmäisomavaraisuusasteen laskemista koskevien asetuksen (EU) N:o 575/2013 säännösten mukauttamisessa kansainvälisesti sovittujen sääntöjen kanssa olisi puututtava laitosten erilaisiin tulkintoihin arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien ja takaisinostotransaktioiden vakuuksien nettoutuksesta, ja siinä olisi myös edistettävä kansainvälistä vertailukelpoisuutta sekä luotava tasapuoliset toimintaedellytykset laitoksille, jotka ovat sijoittautuneet unioniin ja toimivat kansainvälisillä markkinoilla.
- (5) Keskusvastapuolten kautta tapahtuva selvitys unionissa yleisesti käytetyn pääasiallisen mallin mukaan aiheuttaa sen, että velkaantuneisuus määräytösapuolena toimivan laitoksen vastuuden määrässä lasketaan kahteen kertaan.
- (6) Arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien, erityisesti takaisinostotransaktioiden, selvitys ehdot täyttävien keskusvastapuolten kautta voi tuottaa monenvälisen nettoutuksen ja vakaiden vakuudenhallintaprosessien kaltaisia hyötyjä, jotka edistävät rahoitusvakautta. Sen vuoksi olisi sallittava käteissaatavien ja -maksettavien nettoutus saman ehdot täyttävän keskusvastapuolen kanssa toteutettavissa takaisinostotransaktioissa ja takaisinmyyntitransaktioissa.
- (7) Takaisinostotransaktioiden, jotka voidaan milloin tahansa peruuttaa sovitun takaisinostojakson ehdoin, olisi katsottava vastaavan rahoitustoimia, joilla on takaisinostojaksoa vastaava nimenomainen maturiteetti, ja samaa nimenomaista lopullista selvityspäivää koskevan edellytyksen olisi katsottava täyttyvän, mikä merkitsee, että saman vastapuolen kanssa toteutettavien takaisinostotransaktioiden ja takaisinmyyntitransaktioiden käteissaatavien ja -maksettavien nettoutus voidaan hyväksyä tällaisissa liiketoimissa.
- (8) Tarkistetun vähimmäisomavaraisuusasteen olisi mahdollistettava velkaantumisen tarkempi määrittäminen, ja sitä olisi käytettävä unioniin sijoittautuneiden laitosten velkaantumisen oikeasuhteiseen rajoittamiseen.
- (9) Vähimmäisomavaraisuusasteen raportointi tietyllä hetkellä neljännesvuosittaisen raportointijakson lopussa kolmen kuukauden keskiarvoon perustuvan raportoinnin sijaan mahdollistaa vähimmäisomavaraisuusasteen paremman yhtenäistämisen vakavaraisuusraportoinnin kanssa.

⁽¹⁾ EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1.

- (10) Nimellisten bruttomäärien käyttö laitoksen liikkeeseen laskeman luottosuojan tapauksessa antaa tarkoituksenmukaisemman kuvan velkaantumisesta kuin kyseisten instrumenttien arvostaminen käyvän arvon menetelmällä.
- (11) Konsolidoinnin soveltamisala laskettaessa vähimmäisomavaraisuusastetta olisi yhtenäistettävä riskipainotettujen vakavaraisuussuhteiden määrittämisessä käytettävän sääntelyn mukaisen konsolidoinnin soveltamisalan kanssa.
- (12) Tällä asetuksella tehtävillä muutoksilla pyritään parantamaan laitosten julkistamien vähimmäisomavaraisuusasteiden vertailukelpoisuutta ja helpottamaan markkinatoimijoiden harhaanjohtamisen välttämistä laitosten todellisen velkaantumisen selvittämiseksi. Tästä syystä on tarpeen, että tämä asetusta tulee voimaan mahdollisimman pian.
- (13) Tämän vuoksi asetusta (EU) N:o 575/2013 olisi muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetusta (EU) N:o 575/2013 seuraavasti:

1) Korvataan 429 artikla seuraavasti:

”429 artikla

Vähimmäisomavaraisuusasteen laskeminen

1. Laitosten on laskettava vähimmäisomavaraisuusasteensa 2–13 kohdassa esitettyjä menetelmiä noudattaen.
2. Vähimmäisomavaraisuusaste on laskettava niin, että laitoksen pääoman määrä jaetaan laitoksen vastuiden kokonaismäärällä, ja se on ilmaistava prosentteina.

Laitosten on laskettava vähimmäisomavaraisuusaste raportoinnin viitepäivämääränä.

3. Pääoman määrällä tarkoitetaan 2 kohtaa sovellettaessa ensisijaista pääomaa (T1).
4. Vastuiden kokonaismäärä on seuraavien erien vastuuarvojen summa:
 - a) 5 kohdassa tarkoitetut varat, jollei niitä vähennetä 3 kohdassa tarkoitetun pääoman määrän määrityksen yhteydessä;
 - b) 9 kohdassa tarkoitetut johdannaiset;
 - c) 429 b artiklassa tarkoitettujen takaisinostotransaktioiden, arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamisten tai -ottamisten, pitkän selvitysajan liiketoimien ja vakuudellisten limiittiluotonantojen, mukaan lukien taseen ulkopuoliset erät, vastapuoliriskiä koskevat korotukset;
 - d) 10 kohdassa tarkoitetut taseen ulkopuoliset erät.
5. Laitosten on määritettävä varojen vastuuarvo, lukuun ottamatta liitteessä II lueteltuja sopimuksia ja luottojohdannaisia, seuraavia periaatteita noudattaen:
 - a) varojen vastuuarvoilla tarkoitetaan 111 artiklan 1 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaisia vastuuarvoja;
 - b) reaali- tai rahoitusvakuutta, takausta tai ostettua luottoriskin vähentämistä ei saa käyttää varojen vastuuarvojen pienentämiseen;
 - c) lainoja ei saa nettouttaa talletuksilla;
 - d) takaisinostotransaktioita, arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamisia tai -ottamisia, pitkän selvitysajan liiketoimiamia ja vakuudellisia limiittiluotonantaja ei saa nettouttaa.

6. Laitokset voivat vähentää tämän artiklan 4 kohdan mukaisesta vastuiden määrästä määrät, jotka on vähennetty ydinpääomasta 36 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti.

7. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia sen, ettei laitos sisällytä vastuiden määrään vastuuta, joihin voidaan soveltaa 113 artiklan 6 kohdassa säädettyä kohtelua. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa tällaisen luvan ainoastaan, jos kaikki 113 artiklan 6 kohdan a–e alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja jos ne ovat antaneet 113 artiklan 6 kohdassa säädetyn luvan.

8. Poiketen siitä, mitä 5 kohdan d alakohdassa säädetään, laitokset voivat määrittää saman vastapuolen kanssa suoritettujen takaisinostotransaktioiden, arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamisten tai -ottamisten, pitkän selvitysajan liiketoimien ja vakuudellisten limiittiluotonantojen käteissaatavien ja -maksettavien vastuuarvon nettoperusteisesti ainoastaan, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) toimilla on sama nimenomainen lopullinen toimituspäivä;
- b) oikeus kuitata vastapuolen saamiset vastapuolen veloilla on laillisesti toimeenpantavissa kaikissa seuraavissa tilanteissa:
 - i) tavanomaisessa liiketoiminnassa;
 - ii) maksulaiminlyönti-, maksukyvyttömyys- ja konkurssitilanteessa;
- c) vastapuolet aikovat käyttää nettoselvitystä tai samanaikaista selvitystä taikka liiketoimiin sovelletaan selvitysjärjestelmää, jonka tulos vastaa funktionaalisesti nettoselvitystä.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan c alakohtaa selvitysjärjestelmän tulos vastaa funktionaalisesti nettoselvitystä, jos kyseisen järjestelmän kohteena olevien toimien kassavirtojen nettotulos vastaa selvityspäivänä nettoselvityksen kohteena olevaa yksittäistä nettomäärää.

9. Laitosten on määritettävä liitteessä II lueteltujen sopimusten ja luottojohdannaisten, taseen ulkopuoliset erät mukaan lukien, vastuuarvot 429 a artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

10. Laitosten on määritettävä taseen ulkopuolisten erien vastuuarvo lukuun ottamatta liitteessä II lueteltuja sopimuksia, luottojohdannaista, takaisinostotransaktioita, arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamista tai -ottamista, pitkän selvitysajan liiketoimia ja vakuudellisia limiittiluotonantoja, 111 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Laitokset eivät kuitenkaan saa pienentää kyseisten erien nimellisarvoa erityisillä luottoriskioikaisilla.

Kun sitoumus liittyy toisen sitoumuksen antamiseen, on 166 artiklan 9 kohdan mukaisesti käytettävä pienempää kahdesta yksittäiseen sitoumukseen liittyvästä luottovasta-arvokertoimesta. Edellä 111 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen taseen ulkopuolisten erien, joiden riski on alhainen, vastuuarvoon on sovellettava alarajaa, joka on 10 prosenttia niiden nimellisarvosta.

11. Laitos, joka on ehdot täyttävän keskusvastapuolen määräysoapuoli, voi jättää seuraavien erien kaupankäyntivastuut vastuiden määrän laskennan ulkopuolelle edellyttäen, että kyseiset kaupankäyntivastuut selvitetään mainitun ehdot täyttävän keskusvastapuolen välityksellä ja että ne täyttävät samaan aikaan 306 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyt edellytykset:

- a) liitteessä II luetellut sopimukset;
- b) luottojohdannaiset;
- c) takaisinostotransaktiot;
- d) arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantaminen ja -ottaminen;
- e) pitkän selvitysajan liiketoimet;
- f) vakuudellinen limiittiluotonanto.

12. Jos laitos, joka on ehdot täyttävän keskusvastapuolen määräysoapuoli, takaa ehdot täyttävälle keskusvastapuolelle tämän kanssa suoraan johdannaistransaktioita toteuttavan asiakkaan suorituskyvyn, sen on sisällytettävä vastuiden määrään takauksesta johtuva vastuu asiakkaaseen liittyvänä johdannaistriskinä 429 a artiklan mukaisesti.

13. Jos kansallisten yleisesti hyväksytyjen kirjanpitoperiaatteiden mukaan taseeseen voidaan kirjata haltuun uskottuja varoja direktiivin 86/635/ETY 10 artiklan mukaisesti, nämä varat voidaan jättää vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa käytettävän vastuiden kokonaismäärän ulkopuolelle edellyttäen, että ne täyttävät asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti sovellettavan International Accounting Standard (IAS) -standardin 39 taseesta pois kirjaamista koskevat kriteerit ja tarvittaessa asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti sovellettavan International Financial Reporting Standard (IFRS) -standardin 10 konsolidoimattomuutta koskevat kriteerit.

14. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitokselle luvan jättää vastuiden määrän ulkopuolelle vastuut, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

- a) ne ovat vastuita julkisyhteisölle tai julkisoikeudelliselle laitokselle;
- b) niitä käsitellään 116 artiklan 4 kohdan mukaisesti;
- c) ne johtuvat talletuksista, jotka laitoksella on lakisääteinen velvollisuus siirtää a alakohdassa tarkoitettulle julkisyhteisölle tai julkisoikeudelliselle laitokselle yleisen edun mukaisten investointien rahoittamista varten.”

2) Lisätään 429 a ja 429 b artikla seuraavasti:

”429 a artikla

Johdannaisten vastuuarvo

1. Laitosten on määritettävä liitteessä II lueteltujen sopimusten ja luottojohdannaisten, taseen ulkopuoliset erät mukaan lukien, vastuuarvot 274 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Laitosten on sovellettava 299 artiklan 2 kohdan a alakohtaa luottojohdannaisten tulevaisuuden potentiaalisen luottoriskin määrittämiseksi.

Laitosten on määrittäessään luottojohdannaisten potentiaalista tulevaa luottoriskiä sovellettava 299 artiklan 2 kohdan a alakohtassa esitettyjä periaatteita kaikkiin luottojohdannaisiin, ei pelkästään kaupankäyntivarastoon luokiteltuihin.

Määrittäessään vastuuarvoa laitokset voivat ottaa 295 artiklan mukaisesti huomioon uudistamissopimusten ja muiden nettoutussopimusten vaikutukset. Tuotteiden ristikkäisnettoutusta (cross-product netting) ei sovelleta. Laitokset voivat kuitenkin nettouttaa 272 artiklan 25 alakohdan c alakohdassa tarkoitettuun tuoteluokkaan kuuluvia tuotteita ja luottojohdannaisia, kun ne kuuluvat 295 artiklan c alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskevan sopimuksen soveltamisalaan.

2. Jos johdannaissopimuksiin liittyvien vakuuksien antaminen pienentää varojen määrää sovellettavan tilinpäätössäännösten mukaisesti, laitosten on kumottava kyseinen pienennys.

3. Sovelletaessa 1 kohtaa laitokset voivat vähentää vastapuolelta käteisenä saadun vakuusmarginaalin vastuuarvon nykyisestä jälleenhankintakustannusosuudesta siltä osin kuin vakuusmarginaalia ei ole jo katsottu sovellettavan tilinpäätössäännösten mukaisesti vastuuarvon pienennykseksi ja kun kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) sellaisten liiketoimien osalta, joita ei selvitetä ehdot täyttävän keskusvastapuolen välityksellä, vastaanottavan vastapuolen saamaa käteistä ei ole eroteltu;
- b) vakuusmarginaali lasketaan ja vaihdetaan päivittäin markkinahintaan arvostettujen johdannaissopimusten perusteella;
- c) käteisenä saatu vakuusmarginaali on saman valuutan määräinen kuin johdannaissopimuksen selvitysvaluutta;
- d) vaihdettu vakuusmarginaali vastaa koko summaa, joka olisi tarpeen johdannaisten markkinahintaan perustuvan riskin mitätöimiseksi vastapuoleen sovellettavan kynnyksen ja siirron vähimmäismäärien mukaan;
- e) laitoksen ja kyseisen sopimuksen vastapuolen välinen johdannaissopimus ja vakuusmarginaali kuuluvat yhden nettoutussopimuksen piiriin, jota laitos voi käsitellä riskien alentajana 295 artiklan mukaisesti.

Sovelletaessa ensimmäisen alakohdan c alakohtaa ehdot täyttävän päänettoutussopimuksen soveltamisalaan kuuluvan johdannaissopimuksen selvitysvaluutalla tarkoitetaan mitä tahansa johdannaissopimuksessa, ehdot täyttävässä päänettoutussopimuksessa tai ehdot täyttävässä päänettoutussopimuksessa olevassa luottotukiliitteessä määritettyä selvitysvaluutaa.

Jos laitos katsoo vastapuolelle käteisenä maksetun vakuusmarginaalin sovellettavan tilinpäätössäännösten mukaisesti saatavaksi, se voi jättää kyseisen omaisuuserän vastuiden määrän ulkopuolelle edellyttäen, että a–e alakohdan mukaiset edellytykset täyttyvät.

4. Sovellettaessa 3 kohtaa sovelletaan seuraavia:

- a) saadun vakuusmarginaalin vähennys on rajattava vastuuarvon nykyiseen positiiviseen jälleenhankintakustannusosuuteen;
- b) laitos ei saa käyttää käteisenä saatua vakuusmarginaalia tulevaisuuden potentiaalisen luottoriskin määrän pienentämiseen, myöskään sovellettaessa 298 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohtaa.

5. Edellä 1 kohdassa säädetyn kohtelun lisäksi laitosten on sisällytettävä asetettujen luottojohdannaisten osalta vastuuarvoon efektiiviset nimellismäärät, joihin luottojohdannaissa viitataan ja joista vähennetään mahdolliset käyvän arvon negatiiviset muutokset, jotka on sisällytetty ensisijaiseen pääomaan kyseisen luottojohdannaisten osalta. Tulokseksi saatavasta vastuuarvosta voidaan lisäksi vähentää sellaisen ostetun luottojohdannaisten efektiivinen nimellismäärä, jolla on sama referenssinimi, edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) yhteen riskikohteeseen perustuvien luottojohdannaisten (single name -luottojohdannaisten) osalta ostettujen luottojohdannaisten referenssinimen on oltava etuoikeusasemaltaan sama tai huonompi kuin kirjallisen luottojohdannaisten kohde-etuutena oleva referenssiomaisuus ja etuoikeusasemaltaan parempaa referenssiomaisuutta koskeva luottotapahtuma johtaisi etuoikeusasemaltaan huonompaan omaisuutta koskevaan luottotapahtumaan;
- b) kun laitos ostaa suojan referenssinimien ryhmälle, ostettu suoja voi kuitata referenssinimien ryhmälle myydyin suojan vain, jos referenssiomaisuuserien ryhmä ja etuoikeusjärjestys ovat molemmissa transaktioissa samat;
- c) ostetun luottojohdannaisten jäljellä oleva maturiteetti on yhtä pitkä tai pitempi kuin asetetun luottojohdannaisten jäljellä oleva maturiteetti;
- d) määritettäessä asetettujen luottojohdannaisten lisävastuuarvoa ostetun luottojohdannaisten nimellismäärästä vähennetään mahdollinen käyvän arvon positiivinen muutos, joka on sisällytetty ensisijaiseen pääomaan ostetun luottojohdannaisten osalta;
- e) etuoikeusluokkiin jaettujen tuotteiden osalta suojaksi ostettu luottojohdannaisten on referenssiomaisuutena etuoikeusasemaltaan sama kuin kirjallisen luottojohdannaisten kohde-etuutena oleva referenssiomaisuus.

Jos luottojohdannaisten nimellismäärästä ei vähennetä ostetun luottojohdannaisten nimellismäärää, laitokset voivat vähentää kyseisen luottojohdannaisten yksittäisen potentiaalisen tulevan luottoriskin tämän artiklan 1 kohdan yhdessä tapauksen mukaan 274 artiklan 2 kohdan tai 299 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määritetystä potentiaalisesta tulevasta kokonaisluottoriskistä. Jos potentiaalinen tuleva luottoriski on määritettävä 298 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohdan mukaisesti, PCE_{gross} -arvosta voidaan vähentää kirjallisten luottojohdannaisten yksittäinen potentiaalinen tuleva luottoriski ilman oikaisujen tekemistä NGR:ään.

6. Laitokset eivät saa vähentää luottojohdannaisten efektiivistä nimellismäärää, jos ne ostavat luottosuojan tuottojenvaihtosopimuksen avulla ja kirjaavat vaihtosopimuksen perusteella saadut maksut nettotuloiksi mutta eivät kirjaa vastaavaa ensisijaiseen pääomaan liittyvän luottojohdannaisten arvon alentumista.

7. Jos on kyse referenssinimien ryhmälle ostetuista luottojohdannaista, laitokset voivat hyväksyä 5 artiklan mukaan vähennyksen yksittäisten referenssinimien luottojohdannaista vain, jos ostettu suoja vastaa taloudellisesti suojan ostamista erikseen kullekin ryhmään kuuluvalla yksittäiselle nimelle. Jos laitos ostaa luottojohdannaisten referenssinimien ryhmälle, se voi hyväksyä luottojohdannaisten ryhmästä tehtävän vähennyksen vain, jos referenssiomaisuuserien ryhmä ja etuoikeusjärjestys ovat molemmissa liiketoimissa samat.

8. Laitokset voivat tämän artiklan 1 kohdasta poiketen käyttää 275 artiklassa säädettyä menetelmää liitteessä II olevassa 1 ja 2 kohdassa lueteltujen sopimusten vastuuarvon määrittämiseen ainoastaan, jos ne käyttävät kyseistä menetelmää myös näiden sopimusten vastuuarvon määrittämiseen 92 artiklassa säädettyjen omien varojen vaatimusten täyttämistä varten.

Kun laitokset soveltavat 275 artiklan säädettyä menettelyä, ne eivät saa vähentää vastuiden määrästä käteisenä saadun vakuusmarginaalin määrää.

429 b artikla

Takaisinostotransaktioiden, arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamisten tai -ottamisten, pitkän selvitysajan liiketoimien ja vakuudellisten limiittiluotonantojen vastapuoliriskiä koskeva korotus

1. Takaisinostotransaktioiden, arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamisten tai -ottamisten, pitkän selvitysajan liiketoimien ja vakuudellisten limiittiluotonantojen, mukaan lukien 429 artiklan 5 kohdan mukaiset taseen ulkopuoliset erät, vastuuarvon lisäksi laitosten on sisällytettävä vastuiden määrään tapauksen mukaan tämän artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti määritetty vastapuoliriskiä koskeva korotus.

2. Sovelletaessa 1 kohtaa sellaisissa vastapuolen kanssa toteutettavissa liiketoimissa, jotka eivät ole 206 artiklassa säädetyt edellytykset täyttävän päänettoutussopimuksen alaisia, korotus (E_i^*) on määritettävä liiketoimikohtaisesti seuraavan kaavan mukaan:

$$E_i^* = \max\{0, E_i - C_i\}$$

jossa

E_i on vastapuolelle liiketoimessa i lainattujen arvopapereiden tai käteisen käypä arvo;

C_i on vastapuolelta liiketoimelle i saadun käteisen arvopapereiden käypä arvo.

3. Sovelletaessa 1 kohtaa sellaisissa vastapuolen kanssa toteutettavissa liiketoimissa, jotka ovat 206 artiklassa säädetyt edellytykset täyttävän päänettoutussopimuksen alaisia, liiketoimiin sovellettava korotus (E_i^*) on määritettävä sopimuskohtaisesti seuraavan kaavan mukaan:

$$E_i^* = \max\left\{0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i\right)\right\}$$

jossa

E_i on vastapuolelle päänettoutussopimuksen i alaisia liiketoimia varten lainattujen arvopapereiden tai käteisen käypä arvo;

C_i on päänettoutussopimuksen i alaiselta vastapuolelta saadun käteisen arvopapereiden käypä arvo.

4. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, laitokset voivat käyttää 222 artiklassa säädettyä menettelyä edellyttäen, että ne noudattavat sovellettavan riskipainon 20 prosentin alarajaa, määrittääkseen korotuksen, jota sovelletaan takaisinostotransaktioihin, arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamisiin tai -ottamisiin, pitkän selvitysajan liiketoimiin ja vakuudellisiin limiittiluotonantoihin, mukaan lukien taseen ulkopuoliset erät. Laitokset voivat käyttää tätä menetelmää ainoastaan silloin, kun he käyttävät sitä myös määrittääkseen kyseisten liiketoimien vastuuarvon 92 artiklan mukaisten omien varojen vaatimusten täyttämiseksi.

5. Jos laitokseen sovellettavan tilinpäätössäännösten mukaisesti takaisinostotransaktioon sovelletaan myyntikirjanpitoa, laitoksen on poistettava kaikki myyntiin liittyvät kirjanpitomerkinnät.

6. Jos laitos toimii asiamiehenä kahden osapuolen välillä takaisinostotransaktioissa, arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamisissa tai -ottamisissa, pitkän selvitysajan liiketoimissa ja vakuudellisissa limiittiluotonannoissa, mukaan lukien taseen ulkopuoliset erät, sovelletaan seuraavaa:

a) jos laitos maksaa asiakkaalle tai vastapuolelle korvauksen tai takauksen, jonka määrä rajoittuu asiakkaan lainaksiantaman arvopaperin tai käteisen ja lainaajan antaman vakuuden arvon väliseen erotukseen, sen on sisällytettävä vastuiden määrään vain tapauksen mukaan 2 tai 3 kohdan mukaisesti määritetty korotus;

b) jos laitos ei maksa korvausta tai takausta millekään osapuolelle, liiketoimea ei saa sisällyttää vastuiden määrään;

c) jos laitokseen kohdistuu liiketoimen kohde-etuutena olevaan arvopaperiin tai käteiseen liittyvä taloudellinen riski, joka ylittää korotuksen kattaman vastuun, sen on sisällytettävä vastuiden määrään myös vastuu, joka vastaa arvopaperin tai käteisen kokonaismäärää."

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä lokakuuta 2014.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
José Manuel BARROSO
